

สำนักงานปลัด
กระทรวงสาธารณสุข

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์

ที่ นศ. ๘๒๐๐๑ /๑๙๑๗

วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง รายงาน “โครงการอบรมสัมมนาและทัศนศึกษาดูงานคณะกรรมการศูนย์บริการฯ/ผู้นำเกษตร”

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์

๑. เรื่องเดิม

ตามที่สำนักงานปลัด ได้จัดทำโครงการ “โครงการอบรมสัมมนาและทัศนศึกษาดูงานคณะกรรมการศูนย์บริการฯ/ผู้นำเกษตร มีวัตถุประสงค์มีวัตถุประสงค์เพื่อเทิดทูนและพิทักษ์รักษาสถาบันพระมหาเกษตรiy คณะกรรมการศูนย์ฯและผู้เข้ารับการอบรมได้รับการพัฒนาความรู้และความเข้าใจ ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้หลักการและประสบการณ์ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับพัฒนาตามแนวพระราชดำริและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นประโยชน์ในการพัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องนี้ และความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการศึกษาอบรมให้ดียิ่งขึ้น เสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้และการขับเคลื่อนการพัฒนาตามแนวพระราชดำริและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและเพื่อสนับสนุนการดำเนินภารกิจตามยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ โดยมีผู้เข้ารับการอบรมจำนวน ๒๒ คน นั้น

๒. ข้อเท็จจริง

บันทึกสำนักงานปลัด ได้ดำเนินโครงการดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานโครงการอบรมสัมมนาและทัศนศึกษาดูงานคณะกรรมการศูนย์บริการฯ/ผู้นำเกษตร ดังต่อไปนี้

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๖ ออกเดินทางจากสำนักงาน อบต. หนองหงส์ ไป จังหวัดราชบุรี

วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ อบรมพร้อมศึกษาดูงาน ณ วิสาหกิจชุมชนเจ็ดเสมียนโรมสเตย์ “กลุ่มสตรีพัสดุราลัคค์”

กล่าวต้อนรับ โดย นายเวชญ์ ห่วงตะยกุล นายกเทศมนตรีตำบลเจ็ดเสมียน และ นางสาวพลอยนภัส จันทร์ ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเจ็ดเสมียน

บรรยายโดย นางสาวพลอยนภัส จันทร ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเจ็ดเสมียน ดังนี้

กิจกรรมหลักของวิสาหกิจชุมชน เริ่มด้วยการทำโอมสเตย์ จำนวน ๗ หลัง เจ็ดเสมียนมีผลิตภัณฑ์ชุมชน อาชีพเยอะมาก อาทิ แปรน้ำไข่เปี๊ยะมีมากถึง ๑๘ ราย ประชาชนมีประมาณ ๕,๐๐๐ คน นอกเหนือจากนี้เป็นประชากรแฟงที่เข้ามาทำงาน ประชากรของเจ็ดเสมียนมีประมาณ ๑,๐๐๐ คน ปัจจุบัน กิจกรรมโอมสเตย์ไม่ใช่กิจกรรมหลักเป็นอาชีพที่ ๒ ประธานกลุ่มสตรีพัฒนารัลคัน คือพี่สุกัตรา ซึ่งอาชีพเดิมเป็นชางตัดเสื้อผ้า พัฒนารัลคัน เป็นกิจกรรมที่ ๓ ของวิสาหกิจชุมชน โอมสเตย์ มี ๗ หลัง ๔ หลังเป็นของผู้สูงอายุ ซึ่งเจ็ดเสมียนได้รับโจทย์ให้ทำเป็นเส้นทางท่องเที่ยว มี ๖ กิจกรรม

- โรงงานชีววิถี
- วิสาหกิจสมุนไพร
- ผักปลอดสารพิษ
- อนโอมสเตย์
- เด็กๆทำโพธาราม
- เที่ยวโรงงานน้ำอ่อน

ตั้งแต่มีผ้าฝ้ายแกะจนถึงปัจจุบัน ใช้เวลา ๒๙ เดือน วันที่ ๔ พ.ค ๒๕๖๔ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ ได้แสดงผลงานผ้าห่ำนอนออนไลน์ทั่วประเทศ ได้ที่ ๓

สูตรการทำผ้าอ่อนไก่บรินของพัฒนารัลคัน ประกอบด้วย

น้ำ ๑ ลิตร

สารส้ม ๑๒๐ กรัม

โซเดียมอะซีเตต ๑๐๐ กรัม

แบคทีเรียโซดา ๑๕ กรัม

พิมพ์สด แข็งผ้าเลย ๓๐ นาที สามารถขึ้นพิมพ์ได้เลย ไม่ต้องรอ แต่หากมีคนสั่งเบอะ ก็สามารถตากแดดได้ไว้ก่อน ได้ เมื่อจะทำ ก็นำน้ำมา ๑ ลิตร ทินปูน/ปูนขาว ๑๐ กรัม ทำการจุ่ม ๑๐ วินาที เอาขึ้น บิดให้หมดแล้วทำเลย หากต้องการทำเป็นแบบบินเท疚 เมื่อผ้าแห้งแล้ว นำมาผ่านน้ำผสมตัวสนิม ๒-๔ กรัม ใช้สนิมเป็นตัวเปลี่ยน หากเป็นผ้าไหม ให้ตัดหินปูนทั้งหมด

ก่อนจะทำผ้าทุกครั้งควรเช็ดสีก่อน (เฉพาะใบสัก) ใบสักจะมีหลายตัน แต่ละตันอาจให้สีไม่เหมือนกัน เวลาเราจะทำให้แยกตันให้ดัดกันเป็นรูปเดียงปากฉลาม นำมาปาดลงบนทิชชู เราเก็บสามารถดูที่ทิชชูได้ว่าออกมาเป็นสีอะไร การวางให้วางแต่ละสี เข้มวางก่อน ในสักจะให้สีตั้งแต่สีเขียว จนถึงบานเย็นกำมะหยี่ นอกจากใบแล้ว ดอกสักจะให้สีที่สวยงาม แต่ต้องดูที่ใบก่อนว่าให้สีอะไร

ใบสักคง กีให้สีสวย จะให้สีเหลือง

เทคนิคการวาง ให้วางใบในใหญ่ที่สุดก่อน วางให้หัว ให้ส้มส่วนทั้งฟัน แล้ววางขนาดรองลงมา กระจายให้หัวผืนแล้ว ตามด้วยขนาดเล็ก การวางให้จินตนาการเป็นสี อย่าจินตนาการเป็นรูปทรงของใบ ใบตะแบก อินทนิล ให้สีสวยมาก ส่วนใบบัว ระยะยาวสีจะจาง

ชำนาญเรียง กำชำสูก นำมาทำสีจะให้สีฟ้า

การเพิ่มความคงทนของสี ใช้กลัวย ๔ กิโลกรัม น้ำ ๑๐ ลิตร ต้มจนเหลือ ๕ ลิตร เมื่อได้แล้ว นำมาผสมกับสีที่เราจะทำ เพื่อให้ดีสีตามธรรมชาติ

ใบมังคุด ให้สีเหลือง

การเปลี่ยนสีไปใหม่

โดยการต้ม ฝาง ๓ ขีด น้ำ ๓ ลิตร เคี่ยว ๓ ชั่วโมง ใส่ใบไม้ ต้ม ครึ่งชั่วโมง แซว ๑ คืน เสร็จแล้วนำไปเม้มวางแผ่ให้ติด

ใบตะขบ ให้สีสวย ดอกไม้สีแดง จะให้สีน้ำเงิน ดอกลีลาวดี ให้สีเหลือง

ไร่สุขพ่วง

คุณอภิวรรณ สุขพ่วง (คุณพอต) เจ้าของไร่สุขพ่วง อยู่บ้านเลขที่ ๑๐๗ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลจอมบึง อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ยังสมาร์ทฟาร์มเมอร์ ผู้นำน้ำดำสอนของในหลวงรัชกาลที่ ๙ มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างยอดเยี่ยม หลังจากที่เรียนจบปริญญาตรี จากคณะกรรมการจัดการอุตสาหกรรม ได้เดินทางกลับบ้านเพื่อจะมาทำอาชีพเกษตรกรรมทันที ไม่ได้มองสายตาที่เรียนมา เนื่องจากที่บ้านมีพื้นที่มีรถดライブแต่ไม่มีโครงสร้างประโยชน์ ปล่อยให้เป็นพื้นที่รกร้าง และด้วยนิสัยส่วนตัวที่เป็นคนรักธรรมชาติ และมีความคิดที่อยากเป็นนายตัวเอง ไม่อยากเป็นลูกน้องใคร จึงตัดสินใจมาเริ่มนั้นชีวิตการเป็นเกษตรกร

การเริ่มทำเกษตรอินทรีย์ได้ใช้เงินเป็นตัวตั้ง แต่เริ่มทำเพื่อให้ตัวเองหดหู่พ้นจากความทิวท蹈 เพราะหลังจากที่เรียนจบกลับบ้าน ไม่มีเงินติดตัวเลยสักบาท รู้สึกว่าตัวเองเป็นภาระของครอบครัว จึงคิดว่าเราคงต้องหาอะไรทำเพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงห้องตัวเอง และทำอย่างไรก็ได้ให้ครอบครัวมีรายจ่ายน้อยที่สุด ตอนนั้นคิดว่า การทำเกษตรเพื่อแลกเงินเป็นเรื่องที่เหนื่อย แต่คิดว่าจะทำอย่างไร ให้คนในครอบครัวมีรายจ่ายน้อยลง มันเป็นเรื่องที่ง่ายกว่า จึงเริ่มสังเกตพฤติกรรมการกินของคนในครอบครัว มองดูแล้วว่าพวกเขามาได้กินอะไรที่มากไปกว่าน้ำพริก ผัก อาหารหลักคือ ข้าว คิดว่าถ้าลงมือทำคงไม่ยาก จึงเริ่มงอกมือปฏิบัติใช้พื้นที่มีรถเป็นห้องเรียนและเรียนการทำเกษตรด้วยตัวเอง โดยอาศัยภูมิปัญญาของคุณตาคุณยาย การทำงานของคนยุคโบราณ ท่านสอนว่า ต้องทำตามกฎกาล เข้าใจธรรมชาติ รู้จักพฤติกรรมของพืชจะดีที่สุด การปลูกข้าวอินทรีย์จึงเป็นพื้นที่อย่างแรกที่เลือกปลูก เพราะข้าวคืออาหารหลักของทุกบ้าน ปลูกเพื่อคนในครอบครัว อยากให้ครอบครัวได้กินข้าวที่ดีที่สุดและปลอดภัยที่สุด ในนาข้าวจะปฏิเสธการใช้สารเคมีทุกชนิด จะให้ภูมิปัญญาไทย ที่เรียกว่าอินทรีย์วิถีไทย ใช้ชี้วัว ขี้ควาย ถุงกาล และธรรมชาติช่วยปลูก แต่เมื่อการดำเนินชีวิตคนเราจะกินแต่ข้าวอย่างเดียวคงไม่พอ ต้องมีกับข้าวกับปลาด้วย จึงมองพื้นที่รอบบ้าน แปลงทัวตันนา แปลงพื้นที่รอบบ้านเป็นพื้นที่ไว้ปลูกกับข้าว คนในบ้านชอบกินอะไรก็ปลูกอย่างนั้น การทำเกษตรอินทรีย์เริ่มจากการใช้พัฒนกรรมท้องถิ่น เช่น ผักพื้นบ้าน ชะมวง กระโดน ยอดมะกอก ยอดสะเดา

ยอดคำสั่ง ต่างๆ เหล่านี้ล้วนแต่มาจากการพันธุกรรมพื้นบ้าน จะไม่เริ่มทำอันที่ยากๆ เพราะตอนนั้นยังไม่มีความสามารถ ขนาดนั้น ทำแบบนี้มาสักพักก็ทำให้ครอบครัวมีข้าวอินทรีย์กิน มีกับข้าว มีผักสวนครัวไว้ประกอบอาหาร แต่ก็ยังขาดเนื้อสัตว์ จึงเริ่มคิดต่อยอดที่จะเลี้ยงไก่ไข่ ชุดบ่อเลี้ยงปลา เพราะไม่มีความกังวลเรื่องดันทุนค่าอาหารสัตว์ มีพืชผักเราใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านนำผลไม้ ข้าวเปลือก มาทำอาหารเลี้ยงสัตว์เอง ทำทุกอย่างจนครบ กล้ายเป็นว่า ตัวเองทำเกษตรพอเพียงโดยที่ไม่รู้ตัว จากที่ไม่มีเงินติดตัวสักบาท ตอนนี้เลี้ยงคนในครอบครัวได้ ๖ คน ด้วยวิธีการแบบนี้ เมื่ออาชีวเกษตรกรรมตอบโจทย์เรื่องปากท้องคนในครอบครัวได้แล้ว จึงเริ่มขยายสเกลปลูกเพื่อสร้างฐานทางเศรษฐกิจด้วย

การทำเกษตรอินทรีย์ สิ่งสำคัญที่สุดมี ๓ เรื่อง

๑. มีความรู้และรู้จักตัวเอง หมายความว่า คุณต้องรู้สิ่งพื้นที่ที่อยู่มีฐานทรัพยากรเป็นอย่างไร มีน้ำมาก มีน้ำน้อย มีความเหมาะสมในการปลูกพืชชนิดไหน นี่คือ การรู้จักตัวเอง รู้จักภูมิศาสตร์และสังคม คือพฤติกรรมของคนในครอบครัวหรือคนในชุมชน เมื่อคุณมีเงื่อนไขความรู้จะสามารถคิดออกได้ว่า คุณจะเริ่มต้นอะไร เริ่มจากความเหมาะสมของตัวเอง นี่เรียกว่าความรู้ อาย่าไปทำตามคนอื่น ทุกวันนี้เกษตรกรรุ่นใหม่เข้าถึงสื่อความรู้ได้รวดเร็ว เพราะเห็นคนอื่นทำก็ทำตาม โดยก้าวข้ามเงื่อนไขความรู้ไป

๒. ต้องมีคุณธรรม มีศีลธรรม ปลูกพืชไม่ใช้สารเคมีถือเป็นการช่วยชีวิตคน

๓. ความพอ เริ่มทำอะไร ต้องทำให้ตัวเองหดหู่พ้นจากความขาดแคลนก่อน ไม่มีกินต้องทำให้ตัวเองมีกินก่อน ไม่เมี้ยดต้องทำให้ตัวเองมีใช้ก่อน ปัจจัยการผลิตต้องทำให้ได้ก่อน

ขยายการผลิต จากปลูกกินเอง เป็นปลูกเพื่อการค้า อุปสรรคหมายความ เอกชนได้ด้วยศาสตร์พระราชา

เมื่อสามารถปลูกพืชเลี้ยงคนในครอบครัวได้แล้ว จึงเริ่มคิดที่จะทำเพื่อสร้างรายได้ขยายพื้นที่ปลูกให้มากขึ้น แต่เมื่อเริ่มขยายพื้นที่มากขึ้น ปัญหาเริ่งเกิด น้ำไม่พอใช้ พื้นที่ดินเสื่อมโกร姆 มีโรคพืช โรคแมลง อุปสรรคเข้ามา มากมายจำเป็นที่จะต้องไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆ ศึกษาว่าที่ไหนสามารถช่วยเราได้บ้าง ปัญหาหลักมีอยู่ ๒ เรื่อง คือภัยแล้งและดินเสื่อมโกร姆 ปลูกอะไรก็ไม่งาม พยายามค้นหาบุคคลที่เก่งเรื่องน้ำ เรื่องดินมากที่สุด แล้วค้นพบได้ว่าท่านคือ ในหลวงรัชกาลที่ ๙ จึงใช้เวลาหลังจากนั้นเดินทางไปเรียนรู้ตามโครงการพระราชดำริที่ศูนย์ต่างๆ รวมถึงการบริหารจัดการดิน น้ำ ป่า คน เมื่อเรียนรู้จนเข้าใจมีหลักคิดที่เป็นระบบมากขึ้น เข้าใจ คำว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” อาย่างลึกซึ้ง จนรู้ว่า คำว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” ไม่จำเป็นต้องยึดติดอยู่กับความยากจนเพียงอย่างเดียว แต่สามารถพัฒนาเป็นความก้าวหน้าด้านเศรษฐกิจได้ เมื่อเข้าใจแล้วนำคำสอนมาปฏิบัติ

เริ่มจากมีพื้นที่ทำการเกษตร ๒๕ ไร่ การทำเกษตรระบบชลประทานเป็นสิ่งสำคัญและเป็นสิ่งแรกที่เราดำเนินถึงก่อนการปลูกพืช น้อมนำคำสอนของในหลวงรัชกาลที่ ๙ มาใช้ในเรื่องของการจัดการน้ำโภคภรณ์ของนานา民族 เช่น การสร้างคลองไกล-ไกล การสร้างบ่อเก็บน้ำขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ ทำหัวคันนาขนาดใหญ่เพื่อให้เก็บน้ำฝนได้ รวมถึงการปลูกปาเพื่อให้ป้าช่วยซับน้ำ เพราะจะน้ำที่เหลือ ๕ ส่วน

๑. ที่อยู่อาศัย

๒. นาข้าว

๓. ป่า

๔. คอกสัตว์ ทำในรูปแบบของป่า ๓ อาย่าง ประโยชน์ ๔ อาย่าง

ส่วนที่ ๑ แบ่งเป็นที่อยู่อาศัย และคอกสัตว์ อยู่ในโซนเดียวกัน มีการเลี้ยงไก่ปล่อย เลี้ยงหมูป่า เป็ด ชุดบ่อเลี้ยงปลา มีทั้งปลานิลจิตรลดา ปลาหมกไทย ปลาเบญจพรรณ การดูแลเลี้ยงสัตว์ของเราจะจะปฏิเสธอาหารจากระบบอุตสาหกรรมทุกชนิด เราจะให้อาหารแบบวิถีคืนโบราณ ที่เริ่มข้าวเราจะมีเครื่องสืบสานเล็กๆ ในบ้าน เราเก็บจะได้เก็บรำ ปลายข้าวจากตรงนี้มาทำอาหารเลี้ยงสัตว์

ส่วนที่ ๒ นาข้าวอินทรีย์ จำนวน ๑ ไร่กว่าๆ ปลูกไว้กินกันในครอบครัว เมื่อเหลือจึงแบ่งขาย

ส่วนที่ ๓ พื้นที่ปลูกปา

ป่าที่ ๑ ปักกินได้ คือพืชผักสวนครัว พริก ขิง ข่า ตะไคร้ ผลไม้ชนิดต่างๆ ไม้ผล

ป่าที่ ๒ ป่าตอเร็ว คือสามารถใช้ประโภชนิดเดี้ยว เชน ไม้ไผ่ ตอนนี้ผลิตภัณฑ์หลักที่เราทำคือ การแปรรูป น้ำตาลอ้อย เรายังต้องใช้พลังงานจากฟืน เราเก็บต้องการไม้หินเดี้ยว เน้นกีดือ ไฝ

ป่าที่ ๓ ป่าขนาดใหญ่ เลือกปลูกไม้ที่มีแก่น เช่น พะยูง ยางนา ไม้แดง เมื่อมีป่า ๓ อย่างนี้รวมกัน จะพบถึง ความงามทัศจรรย์ที่เกิดขึ้น คือ

๑. เกิดความร่มเย็น สวนเกิดระบบบินເວັດ ส่งผลให้โรคพิช โรคสัตว์น้อยลด

๒. เกิดสมุนไพร เกิดเห็ดโคน เกิดความหลากหลายทางพันธุกรรม เมื่อสวนป่ามีความชุ่มชื้นอุดม สมบูรณ์เราก็ไม่ต้องเหนื่อยรดน้ำ ทุกอย่างดีขึ้น เพราะจะนั่งการปลูกปา ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง จึงตอบโจทย์ เรื่องนี้ได้ทั้งที่อยู่อาศัย ของกิน ยารักษาโรค ได้หมดทุกข้อ

หลังจากจัดการระบบสวนลงตัว ผลผลิตที่มาจากสวนปลูกแบบระบบอินทรีย์ทั้งหมด กิดว่าในเมื่อเรามี ของดีอยู่ในเมืองแล้ว ก็รองค่าการทำการทำตลาดให้ถูกวิธี เราจะไม่แห่ปลูกพืชตามกระแสที่ปลูกตามกันมากๆ แล้วแข่งกัน ขาย แต่สิ่งที่ดีกว่าคือการหันมาปลูกพืชตามกระแสที่ปลูกตามกันมากๆ แล้วแข่งกัน ขาย แต่สิ่งที่ดีกว่าคือการหันมาปลูกพืชตามกระแสที่ปลูกตามกันมากๆ แล้วแข่งกัน ขาย การแปรรูปสินค้า นำพืชผักสมุนไพร ในสวนมาแปรรูปเป็นสบู่ ยาสระผม หรือนำผลไม้อ้อยกลัวยกน้ำมาทำกลัวยาพลังงานแสงอาทิตย์ นำองค์ความรู้ ที่เรียนจากมหาวิทยาลัยมาประยุกต์ใช้ มีอ้อยนำอ้อยแปรรูปเป็นน้ำตาลอ้อย เมื่อทำได้ค่อยเริ่มนัดค้าขาย โรง น้ำตาลอ้อย ใช้เตาภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ใช้ไม้พื้นเฝ้า ไม้พื้นที่ใช้คือไม้ไฝที่ปลูกในสวน เมื่อตัดแต่งลำโพงแห้งก็ มาทำฟืน

อากาศร้อน ทำอย่างไรให้เปลี่ยนได้ เมื่อฤดูร้อนต้นไม้แทบจะเข้านี้ไม่ได้เลย เลยต้องคิดว่าจะต้องทำ พื้นที่สีเขียว โดยการปลูกปา และได้ทำการสร้างป่าโดยใช้ไม้ไฝ ไฝที่ปลูกเป็นไฝป่า มีหนาม ปลูกเพื่อสร้างความ เย็น ไฝป่ามีอายุได้ถึง ๗๐ ปี มีหนามแหลมคมมาก ไฝที่สวนจะเพาะโดยเมล็ดทึบหงุด ไม้ไฝเมลักษณะพิเศษ คือ ป่องกันภัยพิบัติต่างๆได้ เป็นต้นไม้ที่อนุรักษ์ดิน โทช คือ เป็นไม้ที่เห็นแก่ตัว ปลูกไฝแล้วไม่มีพืชอะไรรออยู่ได้ ก็ได้ เลยทำการขุดร่อง เพื่อดักกรากไฝ ความลึกแค่ไหนขึ้นอยู่กับพืชที่เราจะปลูกว่ารากยาวแค่ไหน ต่อมาก็เริ่มขยายมา ปลูกพืชหลากหลายมากขึ้น หนาน่าไปจะทำการตัดแต่งปีลีครั้ง สิ่งที่ได้คือ ดินจากกอไฝมีกลุ่มจุลินทรีย์และรา หล่ายชนิดต่อการปลูกพืช โดยการเอาเศษพืชมาใส่ในร่อง แล้วรากไฝจะออกมากินเอง ใช้เวลา ๒๐ วัน เป็นปุ๋ย ใช้ได้ มีตัวช่วยอีกอย่างคือ ปลวก การปลูกไฝจะปลูกวางตะวัน

ในแปลงจะมีผู้อยู่กอนนึง เป็นผู้ที่ไม่เคยปลูกมา ๒๕ ปีแล้ว ในช่วงฤดูฝนที่โคนไม้จะมีรากขึ้นเต็มส่วนที่รากจะมีรากเสี้ยวเข้ม ได้แจ้งราชการและส่งรายเรียกว่าปีต์แลป พบร่วมเป็นเชื้อราไตรโคเดอร์มาที่แข็งแรงมาก ตอนนี้ผ่านน้ำอุ่นขันตอนตรวจสอบว่ามีการขันทะเบียนไว้หรือยัง หากยังจะแจ้งขันทะเบียนเป็นของร่ำสุขพ่วง

โนเดลป้าไฝ่ของร่ำสุขพ่วง บางคนว่าปลูกไม่สามารถปลูกพืชชนิดอื่นได้อีก เพราะไฝ่เป็นไฝ่ที่เห็นแก่ตัว ทางรัฐจึงคิดว่าจะมีวิธีใหม่ที่สามารถปลูกพืชอื่นร่วมกับไฝได้ จึงทำการศึกษาพบว่า ปัญหาที่สำคัญคือรากไฝ เพราะลักษณะของรากไฝเมื่อลงดินแล้วจะจะแน่นมาก พืชอื่นไม่สามารถอกได้ จึงทำการลดลงตัดรากไฝด้วยการขุดเป็นร่อง ทำแบบคลองไส้ได้ ปรากฏว่าได้ผล สามารถปลูกพืชอื่นร่วมกับไฝได้ และลง根ได้ดี เพราะมีความชื้น ร่มเย็น และได้รับปุ๋ยจากไฝเป็นของแถม

กิจกรรมการ-sanตะกร้า

การ-sanตะกร้า จะออกแบบเป็นสีเหลี่ยมคงที่ จากความคิดที่ว่า หากปลูกในกระถางอายุการใช้งานกระถางพลาสติก จะมีอายุการใช้งานสั้น ๑ - ๓ ปี ก็จะกรอบแตก จึงมีแนวคิดหาวิธีการอย่างไรที่จะยืดอายุการใช้งานของกระถางได้ สุดท้ายจึงมาตกลงที่จะทำกระถางพลาสติก โดยใช้เส้นพลาสติก намานسان จึงเส้นพลาสติกจะมีความแข็งแรงมากกว่ากระถางพลาสติก มีอายุการใช้งานได้ถึง ๑๐ ปี ต้นทุนตະกร้าจะอยู่ที่ใบละ ๑๕ บาท หากขายเฉพาะตະกร้าอย่างเดียวใบละ ๕๐ บาท ต่อมามีแนวคิดว่าหากขายเฉพาะตະกร้าอย่างเดียว ขายยาก จึงเพิ่มเป็นปลูกพืชในตະกร้าแล้วขายยกตະกร้า ในราคา ตະกร้าละ ๑๐๐ บาท

นอกจากนี้ ยังได้ต่อยอดด้วยการแปรรูป เช่น แป้งกล้วย คำลีงผง มะกรุดผง ชาดอกกาแฟ โกโก้ อ้อย เป็นต้น

แป้งกล้วย

ใช้กล้วย ๗๐ วัน นับจากตัดปลี นำมาน้ำดองแล้วตากให้แห้ง (ตากในร่ม) แล้วนำมาบด ใช้ทดแทน แป้งมันสำปะหลังได้ดี และใช้ชงกิน แก้กรดไฟลย้อนได้ดีมาก

ผักกุดผง คำลีงผง

ผักกุดและคำลีง มีโปรตีนและแคลเซียมสูงรองจากน้ำนมแม่ โดยการนำมาตากในที่ร่มและปล่อยให้แห้งเรื่อยๆ โดยยังคงสีเขียวอ่อน ใช้ผักกุดหรือคำลีง ๑๐ กิโลกรัม บดแห้งแล้วเหลือ ๕ ชีด คำลีงจะช่วยระบบคุณซึ่ง แต่มีข้อแม้ว่าคำลีงจะใส่ขนมน้ำมันได้ ส่วนผักกุด มีธาตุเหล็กสูง ทำให้ขนมปังฟู

ชาดอกกาแฟ

ตอกกาแฟจะบานแค่ ๓ วัน โดยวันที่ ๑ ตุม วันที่ ๒ บาน และวันที่ ๓ จะโรย ที่เร่งเก็บในวันที่ ๒ จะมีกลิ่นหอม แต่มีบางแห่งจะเก็บในวันที่ ๓

โกโก้

นำเนื้อม้ามัก กับทุกัน ๗ วัน เนื้อน้ำมาทำโกโก้นิบ บำรุงสมอง ช่วยเรื่องระบบประสาท นำมาตากแห้ง เอาเมล็ดมาคั่ว กะเทเบเล็กอก สามารถทำได้ ๒ ตัว คือ ช็อกโกแลต และ ชาช็อกโกแลต

อ้อย

ทำสายพันธุ์อง อายุเต็มที่ ๘ เดือน ได้น้ำ ๑ ลิตร อ้อยนำมาทำน้ำผึ้ง Sugar crane syrup เคี่ยว ๔ ชั่วโมง การทำต้องมีเครื่อง ๒ ตัว คือ เครื่องวัดความหวานและอุณหภูมิ น้ำผึ้ง ๗๘ บริท การทำน้ำอ้อยต้องทำให้ได้อุณหภูมิตัวอย่าง (๑๐๘ องศา)

กระเจี๊ยบ

กระเจี๊ยบจะเป็นชุมชนคนมอญ จะใช้กระเจี๊ยบแทนมะนาว ซึ่งเขาจะปลูกกระเจี๊ยบกันเยอะ กระเจี๊ยบที่นำมาใช้ต้องเป็นกระเจี๊ยบพันธุ์พื้นเมือง (กระเจี๊ยบมอญ) เพราะจะมีความเปรี้ยวเข้มกว่า โดยการนำกระเจี๊ยบมาอบ

การสกัดน้ำมัน

ตัวเด่นของที่เรียก คือ น้ำมันมะกรุด ประกอบด้วย มะกรุดและกลามะพร้าว มะกรุดนำมาปอกเอาเฉพาะเปลือก ตากให้แห้งระดับหนึ่ง (พอหมาดๆ) ให้สีเขียวจังคงอยู่ อาจจะแตกคลุมด้วยผ้าขาวบาง เพื่อป้องกันผิวนิ่มเสื่อมสี

ส่วนกลามะพร้าว เอาส่วนผิวด้านในของรอยต่อระหว่างเนื้อมะพร้าวกับกลามะพร้าว ตากให้แห้ง อย่าทิ้กกล่าวไว้มะกรุดจะมีน้ำมันน้อยมากจึงต้องสกัดร่วมกับผิวกลามะพร้าว อัตราส่วนที่ใช้มะกรุด ๗๐ ส่วน ผิวกลาม ๓๐ ส่วน นำทั้งสองส่วนมาบดด้วยเครื่องบดสนุนไฟร

วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ ณ ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านสารภี ตำบลคลองปลาดุก อำเภอสารภี จังหวัดสมุทรสงคราม

บรรยายโดย คุณสุชล สุขเงэм ประธานศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านสารภี ซึ่งมืออยู่ในจังหวัดต่างๆ และยังเป็นเกษตรกร Smart Farmer ต้นแบบด้านเกษตรผสมผสานอีกด้วย

วันนี้ได้ฟังการบรรยายร่วมกับผู้บริหารวิทยาลัย และผู้บริหารโรงเรียน จาก สปป.ลาว

८०

ชาลเลจว่า ปี 2547 พ่อยกที่ให้แบ่งหนึ่งจำนวน 1 ไร่ ทดลองทำอาชีพมาหากลาย จนสุดท้ายก็มาลงที่ทำ การเกษตร ก็ได้ลองผลิตองคุกามากมาย กว่าจะมาเป็นศูนย์เรียนรู้ในปัจจุบัน “ต้องใช้ทุกสิ่งให้มีคุณค่า ไม่มีการ ทิ้ง อนุรักษ์พลังงาน และที่สำคัญต้องสร้างรายได้” เนื่องที่ ๑ ไร่ ยังสามารถทำอะไรได้ตั้งเรื่อยๆ ในแต่ละวันนึงมีคุณมา เยี่ยมชมศูนย์การเรียนรู้แห่งนี้เป็นจำนวนมาก นำแพลงเนื้อที่มาให้ลุงสุขลวงแแวน ว่าจะทำอะไรได้กับที่ดิน ปลูก อะไรได้ เลี้ยงอะไรได้ ซึ่งลุงสุขลันย้ำว่า แต่ละที่ แต่ละสภาพอากาศก็มีเงื่อนไขไม่เหมือนกัน สิ่งสำคัญที่สุด ในการ วางแผนคือ รายได้ เพราะเกษตรกรไม่มีเงินเดือน ทุกสิ่งที่ทำต้องเกิดรายได้จริง ชาวดั่งชาติโนยา ยืนยันศูนย์การ เรียนรู้แห่งนี้จากประเทศต่างๆ ถึง ๘๐ ประเทศ สิ่งที่ชาวต่างชาติสนใจมาก คือ การเลี้ยงไก่ไข่หลุม และ การเลี้ยงไก่ ไข่ต่ำกว่า ที่ผูกไว้กับต้นมะพร้าว ไก่ไข่ที่เลี้ยงนั้นเป็นพันธุ์ โรดไอแลนด์ (Rhode Island) ในศูนย์เรียนรู้แห่งนี้มีฐาน การเรียนรู้มากกว่า 65 ฐานเรียนรู้ ได้แก่ ไก่ชิงช้า ไก่หลุม ไส้เดือนดิน ปากมะพร้าว ช้อนโรง กบหลุม น้ำตาล มะพร้าว เป็นต้น

จุนสุขูลอธิบายถึงแนวคิดการเลี้ยงไก่ไว้ในตระกร้า (หรือที่เรียกว่า การเลี้ยงไก่ไข่แข็งเดียวกับตันมะพร้าว) ว่า ปัญหาการเลี้ยงไก่สำหรับเกษตรกรจะมีร่อง ไก่ไปจิกพืชผักของบ้านข้างๆ, โดนหมาไล่กัด, โดนยุงกิน หรือถ้าเลี้ยงเป็นแบบอยู่ในเรือนเปียดเสียดติดๆ กัน ขยับตัวไม่ได้ ทำให้เกิดความเครียด จิกกันเอง ไข่ที่ได้มาไม่มีคุณภาพ ตันมะพร้าว และตันไม่นั้นต้องให้ปุยคอกอยู่แล้ว ถ้านำไก่เข้าไปอยู่บนตระกร้าที่แขวนไว้ เมื่อไก่ถ่ายลงมา ก็เป็นปุยให้กับตันไม่ได้อีกด้วย เมื่อเรามองไปรอบฯ ตันไม้ทุกตันในสวนสาธารภูภาน เขียวชาอุ่นจริงๆ ไก่ที่อยู่ในตระกร้าสามารถหอมุน

ตัวได้รับด้วย อาการถ่ายเท ทำให้เกิดความอุบัติ ไข้ที่เด็กจะมีคุณภาพ ลุ่งสูดด้วยช่องที่ให้แก่ทุกตัวด้วย เราจะได้ยินลุงสูดพูดว่า “นวลละอ ขอใช่นองนะ” แล้วก็เอื้อมไปหยิบไปในตะกร้า

สำหรับการเลี้ยงไก่หลุม ลุงสูดได้แนวคิดจากการเลี้ยงหมูลุ่ม ซึ่งบนพื้นดินจะใส่แกลบดิน หรือ ชูมะพร้าวแห้งใส่ลงไป หนาประมาณ ๒-๓ นิ้ว เมื่อไก่ถ่ายลงไป ทำให้เกิดปุ๋ยหมักนำไปใส่พืชผล หรือขายได้อีกด้วย นอกจากนี้รับสารถือใจอ่อนมาดัดแปลง ทำเป็นหลุมไว้เลี้ยงไก่ได้ด้วย และถ้าเรามีเนื้อที่น้อย ต้องใช้เนื้อที่ให้คุ้มค่า เราสามารถเลี้ยงไก่อยู่บนดินเป็นหลุมได้ ขี้ไจ่เหมาอยู่ในร่าง ขี้เป็ดก็จะคลอกไปตามท่อ รวมกันไปทำแก๊ส ชีวภาพได้อีกด้วย

การเลี้ยงกุ้งก้ามกรามขึ้นเดียวในร่องน้ำในสวนมะพร้าว สาเหตุที่เลี้ยงกุ้งก้ามกรามในตะกร้า เพราะว่าเมื่อ กุ้งโตขึ้น จะลอกคราบ จะทำให้กุ้นน้ำกินกันเอง ทำให้เกษตรกรเสียผลผลิตไป ดังนั้นลูกกุ้งจะถูกเลี้ยงในกระชัง แต่ เมื่อโตขึ้นจะแยกมาเลี้ยงเดียวในตะกร้า เกษตรกรจึงได้ผลผลิตครบถ้วน ราคาขายกิโลกรัมละ ๕๐๐ - ๘๐๐ บาท

การทำเก้าอี้ชีวภาพใช้ลงจากมูลไก่ได้ เป็นไส้ เมื่อเราทำความสะอาดร่างขี้ไก่ ขี้เป็ด ให้ทุกร่างทุกห้อง พามาสู่ป้อมหักแก๊ส โดยบ่อหักแก๊สจะเป็นยางในรถจักรยาน ที่เราเห็นพองๆ กีด็อกแก๊ส ล้างร่างขี้ไก่ ให้ไหลไปในบ่อเติม

การเลี้ยงชันโรงผสมเกษตรไม้ โดยปกติเกษตรกรต้องฉีดสารเคมีเพื่อเร่งให้ผลลูกดก แต่คุณสุขลใช้ชันโรง เพื่อให้ไปผสมเกษตรให้ถูกต้อง ทำให้ยังออกดอกออกผล เพราะชันโรงไม่เลือกเกรดออกไม้เหมือนผึ้ง และยังมีน้ำหวาน ขยายได้รวดละ ๑,๕๐๐ บาท ราคาสูง เพราะมีสารต้านอนุมูลอิสระ วิธีการคือใส่ผ้าขาวบางแล้วบีบหัวออก นำลักษณะของรังชันโรง จะเหมือนรังปลวก

เลี้ยงนกพิราบจำพวก สามารถขายได้ตัวละ ๓๐๐ บาท

การทำไข่คึ่ม จะมีสายสูตร ไข่คึ่มรสต้มยำ ที่แม้แต่ชาวต่างชาติยังชอบ ลุงสูดจึงต้องจัดลิขสิทธิ์ให้เรียบร้อย แนวคิดมาจากการต้มไข่สุนัพโร เอาเครื่องปรุงมาดองให้เป็นไข่คึ่ม ทำให้ได้รายได้ฟองละ ๘ บาท

ในหลวงอยากให้ทำการเกษตรเพื่อความมั่งคง มั่งคั่ง และยั่งยืน การทำงานพระองค์ท่านจะต้องเข้าใจใน ๓ ข้อ ก่อน คือ

๑. เข้าใจ เข้าใจในงานที่ทำ
 ๒. เข้าถึง กลับมาทำ
 ๓. พัฒนา การต่อยอด การประรูป
- ดังคำที่ว่า “ความรู้ไม่เลือกที่ ความคิดไม่เลือกคน” .

การปลูก ปลูกพืชอย่างไรให้ดี ๑๐๐ % เลี้ยงสัตว์อย่างไรให้ได้ ๑๐๐ % และแปรรูปอย่างไรให้ได้ ๑๐๐ %

พื้นที่ปลูกมะพร้าว ทำการตัดมะพร้าวออก เอาหน้าดินออก เพราะมีแต่รากมะพร้าว ลงปอเทือง พอออกดอกออกสับให้หมด หมักไว้ ๑ เดือน ดินไม่ดี ไม่ต้องปลูกพืช เมื่อได้ดินดีแล้ว ต่อมานกปลูกแบบขันบันได คิดว่าต้องมีรายได้ รายวัน คือ ตอกมะลิ ต้นเดียวปลูกไว้ทางทิศตะวันออก เพราะจะได้รับแสง

ปลูกมะพร้าวอย่างไรให้นอนเก็บลูก วิธีการคือ ชุดหุ่นขนาด 50×50 ซม. เอาขี้วัว ขี้หมู ใส่ลงไปผสมให้เข้ากัน การปลูกให้หวานนน เวลาคลบดินอย่างคลบให้มิดลูกให้ผลหลัง ประมาณ ๓ เดือน มะพร้าวจะตั้งตรง ๔ เดือน รอยขี้วัว ใช้จอบกลบ ๑ ปี ๖ เดือน ใส่ขี้ไก่ การปลูกให้ปลูกห่างกัน ๗ เมตร

การปัดมะพร้าว ก่อนปัดมะพร้าวนำมะพร้าวแข่น้ำ ๑ อาทิตย์ มะพร้าวลดอีกด้านหนึ่งให้ปัดด้านนั้น

การปัดழพร้า

การเลี้ยงชั้นโรง

เลี้ยงได้เดือนดิน ใช้พันธุ์ AF

ไก่ชิงช้า

ไก่ทลุม

ไก่ตะกร้า

เป็ดหลุມ

กบหลุມ

แบบรูป

การทำไข่เค็ม นำไข่เป็ดที่เลี้ยงไว้มาทำเป็นไข่เค็ม เพิ่มน้ำค่า ซึ่งได้คิดค้นสูตรการทำไข่เค็มประมาณ 1 ราชศัตติ อาทิ รสกรดท่อน รสต้มยำ รสปลาچา รสกะเพรา เป็นต้น

ແນນໜຳສຕົມຢຳ

ສ່ວນປະກອບ

ເກລືອນັ້ນ ๑ ຄ້າຍ

ນຳສະອາດ ๕ ຄ້າຍ

ຫ່າ ມະກຽດ ມະນາວ ດະໄໂຄ

ສູງຮຽນດອງໄຟ້ ๑๒ ພອງ ๘ ວັນຫາດາວ ๑๕ ວັນໄຟ້ເຄີມ ນໍ້າດອງນີ້ສາມາດຮຽນໄຟ້ ๒ ສອບ ຮອບສອງ ๑๐ ວັນ
ໄຟ້ດາວ ๑๕ ວັນໄຟ້ເຄີມ ສ່ວນນັ້ດອງທີ່ດອກຄຽບສອງຮອບແລ້ວ ໃຫ້ນຳມາດັ່ນ ໄວ້ແໜ່ງໝຶ່ງ ແຊ່ເທົ່າ ໄດ້ອັກດ້ວຍ

ການທຳນ້າຍາຖຸພື້ນໄລ່ຢູ່ງ

ການທຳນ້າຍາຖຸຈານສມຸນີພຣ

ประเมินภาพโครงการอบรมสัมมนาและทัศนศึกษาดูงานฯ

